Dosarul nr.5r-267/2023
4-23086481-09-5r-22062023

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

06 martie 2024 mun. Bălţi

Judecătoria Bălţi sediul central,
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Natalia Foma
Grefier Cristina Saracuța

examinînd în şedinţa de judecată publică, în limba română, contestația depusă de Niculăiță Tudor asupra procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin din 25.05.2023 întocmite în privința lui Niculăiță Tudor în baza art.240 alin.(1) Cod contravențional,

asupra materialelor şi probelor prezentate, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 25.05.2023 de către agentul constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI05 763415 cu privire la contravenţia prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional pentru faptul că, Niculăiță Tudor la data de 25.05.2023, în jurul orelor 12.00, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î *****, deplasîndu-se pe traseul R-13, Florești, stația Peco ”Bemol”, transporta persoane a căror număr depășește numărul de locuri prevăzute prin caracteristica tehnică a vehiculului, prin ce a ignorat pct. 83 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere.

Prin decizia agentului constatator din Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin, adoptată la data de 25.05.2023, Niculăiță Tudor a fost sancţionat pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional la o amendă în mărime de 15 u.c., echivalent cu 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

La data de 07.06.2023 (data de pe plic 05.06.2023) contravenientul Niculăiță Tudor a contestat procesul-verbal și decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, adoptată la data de 25.05.2023.

În motivarea contestaţiei contravenientul Niculăiță Tudor a indicat că, la data de 25.05.2023 i-a fost întocmit un proces-verbal pentru contravenţai prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, pentru nerespectarea indicatoarelor de semnalizare rutieră și de acordare a priorității de trecere a altor reguli de circulație rutieră privind transportul persoanelor. La bază a stat motivul precum că ar fi ignorat prevederile Regulamentului circulației rutiere pct. 83 lit. (a), potrivit căruia este interzisă transportarea persoanelor a căror număr depășește numărul de locuri prevăzut prin capacitatea tehnică a vehiculului, cu care nu este de acord.

În ședință de judecată contravenientul și agentul constator nu s-au prezentat, fiind citați în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată, nu au informat instanța de judecată despre motivele neprezentării, nu au solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa acestora. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art. 382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa acestora.

În cadrul şedinţei de judecată a fost cercetat în original procesul-verbal nr. MAI05 763415 din 25.05.2023.

Examinînd contestaţia înaintată în raport cu materialele cauzei, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii.

În sensul art. 395 alin. (1) p. 2) și (1^1) Cod contravenţional, instanţa judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale, procurorului.

Contestaţia împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanţa de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia, ori de către instanţa de la locul unde îşi are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin.(1^1).

Conform materialelor cauzei s-a stabilit că la data de 25.05.2023 de către agentul constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin a fost întocmit procesul-verbal nr. MAI05 763415 cu privire la contravenţia prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional pentru faptul că, Niculăiță Tudor la data de 25.05.2023, în jurul orelor 12.00, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î *****, deplasîndu-se pe traseul R-13, Florești, stația Peco ”Bemol”, transporta persoane a căror număr depășește numărul de locuri prevăzute prin caracteristica tehnică a vehiculului, prin ce a ignorat pct. 83 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere.

Prin decizia agentului constatator din Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin, adoptată la data de 25.05.2023, Niculăiță Tudor a fost sancţionat

pentru săvîrşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional la o amendă în mărime de 15 u.c., echivalent cu 750 lei, cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Contravenientul Niculăiță Tudor, ne fiind de acord cu procesul-verbal și decizia sus indicate, le-a contestat.

Potrivit alin. (1) art. 448 al Codului contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

La data de 07.06.2023 (data de pe plic – 05.06.2023) contravenientul Niculăiță Tudor a depus contestaţie împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord a INSP din 25.05.2023.

Astfel, instanţa de judecată consideră că contestaţia este depusă în termenul prevăzut de alin. (1) art. 448 Cod contravenţional.

În acord cu prevederile art. 10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta –acțiunea sau inacțiunea –ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Potrivit art. 14 alin. (1), (2), (3) din Codul contravențional, contravenția se săvîrșește cu intenție sau din imprudență. Contravenția se consideră săvîrșită cu intenție dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conștient survenirea acestor urmări. Contravenția se consideră săvîrșită din imprudență dacă persoana care a săvîrșit-o își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod ușuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii sau inacțiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă.

Potrivit art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor

internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, în calitate de probe se admite elementele de fapt constatate prin următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege nici o probă nu are valoare prestabilită, sînt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În acest sens, instanța reamintește că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenționale constituie prezumția nevinovăției, ceea ce determină sarcina probei în asfel de procedură aparține agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăția contravenientului în fața instanței de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal cu privire la contravenție, ceea ce agentul constatator a întreprins în acest caz.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reișind din prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravențional.

Potrivit art. 240 alin. (1) Cod contravențional, nerespectarea de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere şi de sens obligatoriu, a indicatoarelor de informare privind locul de staţionare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilităţi, privind direcţia permisă de deplasare, a marcajului rutier al drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie, dreptului privind delimitarea benzilor de circulaţie pe sens opus şi a celor destinate vehiculelor de rută, a marcajului rutier al locului de staţionare rezervat vehiculelor conduse de persoane cu dizabilităţi, nerespectarea regulilor de circulaţie privind începerea deplasării şi schimbarea direcţiei de mers, privind poziţia pe carosabil, privind depăşirea vehiculelor, privind traversarea intersecţiilor şi a locurilor de oprire a transportului public, privind remorcarea vehiculelor, privind transportul persoanelor şi al încărcăturilor, privind deplasarea pe autostrăzi, nerespectarea exigenţelor de folosire a dispozitivelor de iluminat la

căderea întunericului sau în condiţii de vizibilitate redusă se sancţionează cu amendă de la 15 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Norma pretinsă a fi încălcată de către contravenient adică art. 240 alin. (1) din Codul contravențional este adresată tuturor cetățenilor și nu privește o categorie aparte de persoane, scopul aplicării sancțiunii fiind deopotrivă punitiv și preventiv, asfel încît sunt valabile garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil în materie penală (Lauko v. Solovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe v. România, 3 aprilie 2012, par. 25-26)

Potrivit pct. 83 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, este interzisă transportarea persoanelor al căror număr depăşeşte numărul de locuri prevăzute prin caracteristica tehnică a vehiculului.

La fel, conform pct. 39 lit. a) din Regulamentul serviciului patrulare rutieră aprobat prin ordinul MAI nr.45 din 19.02.2010, temei pentru oprirea vehiculelor de către agentul de circulaţie pentru control poate servi una din următoarele circumstanţe: prin observare directă sau cu mijloacele tehnice speciale certificate ce constată încălcarea regulilor de circulaţie.

În cazul din speță, temei de oprire a vehiculului condus de Niculăiță Tudor a servit încălcarea de către conducătorul auto a pct. 83 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere încălcare care a fost observată direct de către inspectorul de patrulare aflat în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

În acest sens instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

Totodată, potrivit prevederilor Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și normelor Codului contravențional, constatările agentului constatator făcute în procesul-verbal cu privire la contravenție se prezumă a fi autentice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate, bucurîndu-se de forță probantă pînă la proba contrară.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că, Niculăiță Tudor la data de 25.05.2023, în jurul orelor 12.00, conducînd mijlocul de transport de model ”*****” cu n/î *****, deplasîndu-se pe traseul R-13, Florești, stația Peco ”Bemol”, transporta persoane a căror număr depășește numărul de locuri prevăzute prin caracteristica tehnică a vehiculului, prin ce a ignorat pct. 83 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, ceea ce corect a constatat agentul constatator.

Mai mult ca atît, faptul comiterii contravenției respective de către Niculăiță Tudor este dovedită și prin înregistrarea video prezentată de către agentul constatator și vizualizată în cadrul ședinței de judecată, prin care se constată cu

certitudine că Niculăiță Tudor transporta persoane a căror număr depășește numărul de locuri prevăzute prin caracteristica tehnică a vehiculului.

Toti aici urmează de relatat și faptul că, contravenientul la data de 25.05.2023, orele 13.38 a achitat amendă în mărime de 375 lei, aplicată în baza deciziei din 25.05.2023.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Niculăiță Tudor i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunînd probe în dovedirea susținerilor sale și fiind administrate probele încuviințate acestuia, însă prin aceste probe el nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanța consideră că vinovăția contravenientului Niculăiță Tudor în comiterea contravenției incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul Niculăiță Tudor nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, deaceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectînd evenimentele ce au avut loc în realitate.

Respectiv, instanța de judecată notează că, în cursul cercetării judecătorești s-a adeverit prin probe verosimile și pertinente că Niculăiță Tudor a încălcat pct. 83 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, pentru care fapt a și fost sancționat.

Instanța reține că procesul verbal cu privire la contravenție este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calității de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumție de validitate și temeinicie, prezumție care este însă relativă și care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, Niculăiță Tudor nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitîndu-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a hotărîrii contestate.

Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege penteru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, precum și circumstanțele atenuate sau agravante.

În speță, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegațiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientului și a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientului Niculăiță Tudor în comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional.

Totodată, studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 763415 din 25.05.2023 prin prisma art. 442 și art. 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) al

Codului contravențional și în limitele stabilite de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Nerecunoașterea vinovăției de către contravenientul Niculăiță Tudor, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se auto incrimina.

Cît priveşte argumentele contravenientului Niculăiță Tudor precum că fapta imputată lui nu a avut loc, instanța le consideră neîntemeiate și declarative, fiind făcute cu scopul de a se eschiva de la răspunderea contravențională pentru fapta comisă, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat în mod incontestabil vinovăția contravenientului în comiterea faptei contravenționale, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, care în ansamblu coroborează între ele.

Suplimentar, instanța reiterează că în pct.15 și 17 din cauza Marius Haiducu și alții împotriva României din 13 martie 2012 (pct.12) CEDO subliniază despre necesitatea instanțelor naționale în cursul procedurilor contradictorii de a asigura petiționarilor dreptul de a fi audiați și de a susține toate argumentele pentru a-și demonstra nevinovăția. Iar, simplul fapt că instanțele au decis, motivat, să nu acorde încredere anumitor elemente de probă pe care nu le-au considerat credibile și să se bazeze mai mult pe altele, care figurau, de asemenea, la dosar, nu poate afecta procedura în cauză prin inechitate sau arbitrar.

Drept concluzie, instanța de judecată stabilește că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea lui Niculăiță Tudor vinovat în săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 240 alin.(1) Cod contravențional, agentul constatator Gîtlan Valentin a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției inciminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 din Codul contravențional și anume principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale și sancțiunii contravenționale, asfel ca obiecțiile făcute de către Niculăiță Tudor în contestația sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravențională și care să nu poată influienta actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenție și hotărîrea de sancționare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

În circumstanţele enunţate instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei lui Niculăiță Tudor prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal şi decizia agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin din 25.05.2023 întocmite în privința lui Niculăiță Tudor în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi menţinute fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. 457-458, art. 460, art. 462 Cod contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e :

Se respinge contestația depusă de Niculăiță Tudor asupra procesului-verbal și deciziei agentului constatator din cadrul Direcției de Patrulare Nord al INSP, Gîtlan Valentin din 25.05.2023 întocmite în privința lui Niculăiță Tudor în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi sediul central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Natalia Foma**